

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200441
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5420200441.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: C. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. R. B., L. W. XXXX/XX, zastúpeného Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, IČO: 47238429, proti žalovanej: A. B., D.. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. R. B.M., L. W. XXXX/XX, zastúpenej FP LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružomerská 6, IČO: 47231599, v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalovanej na prerušenie konania zamietá.

II. Veci z bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej:

1. nehnuteľnosti: byt č. XX na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisné č. XXXX postavenom na pozemku parc. KN-C č. XXX/XX, zapísaný na LV č. XXXX pre obec a k. ú. R. B. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti XXXX/XXXXXX, na ktorom viazne záložné právo č. V XXXX/XX zo dňa 10.09.2007 v prospech P. P., J..P., I.: XXXXXXXX, a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. KN-C č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 770 m², vo veľkosti XXXX/XXXXXX, zapísaný pod B 68 na LV č. XXXX pre obec a k. ú. R. B., spolu nehnuteľnosti vo všeobecnej hodnote 75.000,- eur;

2. hnuťelné veci: chladnička v hodnote 25,- eur, práčka v hodnote 25,- eur, televízor v hodnote 50,- eur, sporák v hodnote 5,- eur, spolu hnuťelné veci vo všeobecnej hodnote 105,- eur; sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalovanej.

III. Žalovaná je povinná uhradiť dlh zo záväzku zo Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2007, na základe ktorej bol veriteľom P. P., J..P., I.: XXXXXXXX, poskytnutý žalobcovi a žalovanej úver, ktorého aktuálny zostatok predstavuje 9.166,19 eura.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 34.783,33 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 04.03.2020, doručenou tunajšiemu súdu 09.03.2020 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu s poukazom na § 150 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) žiadal, aby súd vyporiadal jeho zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“), ktoré má so žalovanou - jeho bývalou manželkou a ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva. Konkrétne žiadal:

I. určiť, že do ich BSM patril:

- byt č. XX na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisné č. XXXX v k. ú. a obci R. B., postavenom na pozemku CKN parc. č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 770 m², zapísanom na LV č. XXXX; podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti XXXX/XXXXXX; na čom viazne záložné právo č. V XXXX/XX zo dňa 10.09.2007 v prospech P. P., J..P., I.: XXXXXXXX (ďalej len „byt“);

- spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX k pozemku CKN parc. č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 770 m² v k. ú. a obci R. B., zapísaný na LV č. XXXX (ďalej len „podiel na pozemku“), spolu byt s podielom na pozemku v hodnote 74.000,- eur;

- hnuiteľné veci: chladnička v hodnote 50,- eur, práčka v hodnote 50,- eur, televízor v hodnote 100,- eur, sporák v hodnote 10,- eur, spolu v hodnote 210,- eur;

- povinnosť splatiť hypotekárny úver poskytnutý na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXX spoločnosťou P. P.J., J..P., A. XX, XXX XX Q., I.: XXXXXXXX; zostatok úveru s príslušenstvom ku dňu zániku BSM bol 9.896,67 eura;

II. z BSM do výlučného vlastníctva žalovanej prikázať hnuiteľné veci: chladnička v hodnote 50,- eur, práčka v hodnote 50,- eur, televízor v hodnote 100,- eur, sporák v hodnote 10,- eur, spolu v hodnote 210,- eur;

III. z BSM do svojho výlučného vlastníctva prikázať byt s podielom na pozemku spolu v hodnote 74.000,- eur;

IV. určiť, že on bude povinný splatiť záväzok z hypotekárneho úveru poskytnutého na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXX spoločnosťou P. P., J..P., A. XX, XXX XX Q., I.: XXXXXXXX;

V. že titulom majetkového vyporiadania je povinný zaplatiť žalovanej sumu 24.969,15 eura do 90 dní od právoplatnosti rozsudku a

VI. žiadal priznať mu voči žalovanej náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Odôvodnil ju tým, že ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom č. k. 8P/38/2018-403 z 26.07.2019, právoplatným a vykonateľným 31.07.2019. Ich BSM zaniklo dňa 31.07.2019.

2.1. Byt, ktorý je predmetom vyporiadania, bol pôvodne družstevným bytom, ktorý so žalovanou nadobudli na základe Dohody o prevode členských práv z 29.03.2007 za odstupné 700.000,- Sk a následne Zmluvy č. XXXX o prevode vlastníctva družstevného bytu z 13.07.2007 za 71.994,- Sk ako zostatkovej ceny nesplateného investičného úveru s príslušenstvom. Na kúpu bytu on prispel vlastnými finančnými prostriedkami z predaja bytu, ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva pred uzatvorením manželstva. Byt predal na základe kúpnej zmluvy z 12.04.2007 v sume 360.000,- Sk. Tieto finančné prostriedky následne použil ako časť kúpnej ceny za byt.

2.2. Od zániku BSM spláca hypotekárny úver mesačnými splátkami vo výške 49,66 eura a uhrádza mesačne príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia správcovi domu v sume 199,16 eura. Ďalej uhrádza koncesionárske poplatky v sume 4,64 eura mesačne a úhradu za elektrinu v sume 33,- eur mesačne.

2.3. Navrhol, aby byt s podielom na pozemku nadobudol do svojho výlučného vlastníctva s povinnosťou výplaty zostávajúcej hodnoty spoluvlastníckeho podielu žalovanej, aby v celom rozsahu prebral záväzok na splatenie hypotekárneho úveru a aby hnuiteľné veci boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej.

2.4. Výpočet podielu na výplatu žalovanej z celkovej masy BSM:

2.4.1. AKTÍVA: hodnota bytu s podielom na pozemku 74.000,- eur; hodnota hnuiteľných vecí 210,- eur;

2.4.2. PASÍVA: zostatok hypotekárneho úveru 9.896,67 eura; použité jeho vlastné finančné prostriedky - 360.000,- Sk, (11.949,81 eura); uhradené splátky hypotekárneho úveru od 08/2019 do 02/2020 v sume 347,62 eura (7 x 49,66); uhradené príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia od 08/2019 do 02/2020 v sume 1.394,12 eura (7 x 199,16 eura); uhradené koncesionárske poplatky a úhrada za elektrinu od 08/2019 do 02/2020 v sume 263,48 eura (7 x 4,64 + 7 x 33);

2.4.3. Celková masa majetku (aktíva mínus pasíva) v BSM predstavuje sumu 50.358,30 eura. Podiel každej strany tak predstavuje 25.179,15 eura. $(74.000 + 210 - 9.896,67 - 11.949,81 - 347,62 - 1.394,12 - 263,48) / 2 = 25.179,15$ eura.

2.4.4. On nadobudne aktíva v hodnote 74.000,- eur, čo je o 48.820,85 eura $(74.000 - 25.179,15)$ viac ako mu podľa rovnomerného podielu patrí, pričom túto sumu by mal žalovanej vyplatiť. Vzhľadom na to, že po zániku BSM zaplatil na spoločný dlh 347,62 eura, na poplatky 1.394,12 eura a 263,48 eura, bude mu uložené zaplatiť zostatok spoločného úveru, ktorý predstavuje 9.896,67 eura a zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok sumu 11.949,81 eura, je nutné znížiť podiel, ktorý sa mu dostane z bezpodielového spoluvlastníctva v sume 74.000,- eur o súčet uvedených čiastok $(2.005,22 + 9.896,67 + 11.949,81 = 23.851,70$ eura) a teda $74.000 - 23.851,70 = 50.148,30$. On teda nadobudne aktíva po

zniženie v hodnote 50.148,30 eura, čo je o 24.969,15 eura viac ako mu podľa rovnomerného podielu patrí, pričom túto sumu by mal žalovanej vyplatiť (50.148,30 - 25.179,15 = 24.969,15).

2.4.5. Žalovaná nadobúda aktíva v hodnote 210,- eur, čo je o 24.969,15 eura menej ako jej podľa rovnomerného podielu patrí.

2.4.6. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť a je rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov. On je teda povinný zaplatiť žalovanej 24.969,15 eura, aby ich podiely na spoločnom majetku boli rovnaké.

3. Žalovaná prostredníctvom zástupcu v písomnom vyjadrení z 11.05.2020 k žalobe uviedla, že žaloba ju veľmi nemilo prekvapila, nakoľko popiera a výslovne neguje rodičovskú dohodu schválenú súdom v rozsudku o rozvoде.

3.1. V marci 2019 po dlhých rokoch týrania podala na žalobcu trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa žalobca dlhodobo dopúšťal na nej, ako aj na ich spoločných deťoch, spočívajúcom v odopieraní finančných prostriedkov, keď sa starala o ich spoločných synov a nemala vlastný príjem. Počas rokov spoločného života nemala ani na základné životné potreby, keď jej žalobca bral materskú, rodičovský príspevok, sám poberal rodinné prídavky, odopieral jej prístup k spoločným úsporám. Keď mu ona alebo deti povedali, že sa minulo mlieko, šampón, zubná pasta a podobne, jeho odpoveď bola... „keď sme si vypili, minuli, je to naša vec, jeho to nezaujíma“. Pokiaľ naliehala alebo chcela vidieť, kde putujú ich finančné prostriedky, nasledoval zo strany žalobcu fyzický útok od sácania, faciek, úderov päšťou na rôzne miesta tela, po stúpanie na nohy, pľuvanie do tváre, atď. Všetko toto sa dialo aj pred deťmi, pokiaľ sa spýtali deti, nevedel im to vysvetliť. Uvedené konanie žalobcu je vyšetrované OR PZ Dolný Kubín, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-121/1-VYS-DK-2019. Počas spoluzitia so žalobcom mali ona, ako aj deti len základné oblečenie, základné potraviny, trvalo žili v stave núdzového režimu. Kde a ako používal žalobca spoločné peniaze sa nikdy nedozvedela, otázky skončili fyzickým útokom.

3.2. Rozvodový súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej boli náklady na výchovu, ktoré má uhrádzať žalobca, rozdelené na dve časti. Jednak to boli platby k rukám matky po 110,- eur mesačne na každého syna a za druhé to boli výdavky spojené s bývaním v spoločnom byte v plnom rozsahu, ktoré má žalobca uhrádzať priamo oprávneným subjektom. Výrok rozsudku znie: „Otec sa zároveň zaväzuje, že aj po rozvoде bude tak ako doteraz uhrádzať v plnom rozsahu výdavky spojené s bývaním v spoločnom byte, v ktorom v súčasnosti žije matka s deťmi, a to v byte v R. B., L. W. XXXX/XX-XX.“

Z uvedeného vyplýva, že žalobcom tvrdené pasíva (uhradené splátky hypotekárneho úveru, uhradené príspevky do fondu opráv a úhrady za plnenia a uhradené koncesionárske poplatky) uhrádzal z titulu rozsudku o rozvoде, a teda nie je ich možné žiadať nahradiť z masy BSM. Zároveň namietol právne posúdenie, lebo úhrady za služby za byt, koncesionárske poplatky, ani úhrady do fondu opráv nie sú pasívami voči BSM.

3.3. Pokiaľ sa jedná o huteľné veci, tieto sú staré bez reálnej hodnoty - chladnička má 12 rokov, práčka 7 rokov, televízor 4 roky, sporák viac ako 10 rokov, teda ich reálna predajná hodnota je zanedbateľná, viď Z.Q..P.. Hodnota uvedená žalobcom je značne nadhodnotená.

3.4. Označila za nepravdivé žalobcove tvrdenie, že na kúpu bytu použil vlastné finančné prostriedky, ktoré mal získať predajom svojho jednoizbového bytu, nakoľko uvedený byt nadobudli počas spoločného spoluzitia pár týždňov pred svadbou v roku 2004. Následne sa do neho ako svoji nasťahovali. Na kúpu tohto bytu boli použité tak žalobcove, ako aj jej finančné prostriedky - jej matka zrušila sporenie pôvodne určené na jej vysokoškolské štúdium a tieto financie investovala do ich prvého spoločného bývania. Následne tento byt predali v čase, keď čakala narodenie druhého syna a kúpili terajší byt. Skutočnosť, že mal ich prvý byt nadobudnúť výlučne žalobca, si neuvedomila až do oboznámenia sa so žalobou, nakoľko si pamätá, že ho nadobúdali spoločne, zo spoločných prostriedkov. Navrhla vyžiadať od Okresného úradu R. B., katastrálny odbor ním overenú kúpnu zmluvu z 12.04.2007, ako aj nadobúdaciú zmluvu z roku 2004, ktoré sa týkali bytu č. XX, na X. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, nachádzajúceho sa na ulici R. W. XX F. R. B., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. R. B..

3.5. Vyjadrila nesúhlas so žalobcom navrhnutým spôsobom vyporiadania bytu, nakoľko nemá vyriešenú bytovú otázku, nemajú s maloletými synmi kam ísť bývať a zdravotný stav mladšieho syna je dlhodobo nepriaznivý, nemôže chodiť do práce, lebo sa o syna P. musí nepretržite starať. P. zdravotný stav sa mení, poväčšine sa zhorší náhle, môže sa začať dusiť. Má poruchy imunity spojené so skrúženou alergiou, ako aj psychické problémy zo spoluzitia so žalobcom. Z uvedeného dôvodu ani nenavštevuje školu, ale syna vzdeláva doma. Niekoľko krát sa pokúšala, aby nastúpil do školy, avšak skončilo sa to vždy niekoľkotýždňovou hospitalizáciou s následným domácim doliečovaním. Počas spoločného spoluzitia žalobca nikdy nezostal na OČR, keď boli deti choré, ani sa o synov nestaral ako otec. To

sa nezmenilo ani po rozvode. Nad rámec povinného výživného žalobca dodnes neposkytol jej ani deťom žiadne plnenie, peňažné ani nepeňažné. Žalobcom navrhnutý spôsob vyporiadania je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj ustanovením § 150 OZ a vzhľadom na potrebu riešenia bytovej otázky jej, ako aj ich detí navrhla, aby súd prikázal byť do jej výlučného vlastníctva.

4. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením jeho zástupcu z 15.06.2020 zotrval na pôvodnom návrhu na vyporiadanie, a to prikázaním bytu do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou výplaty sumy žalovanej po zohľadnení jeho vnosov a úhrad po zániku BSM.

4.1. Vo vzťahu k trestnému konaniu vedenému OR PZ Dolný Kubín uviedol, že v rámci neho nie je obvineným. Pôvodne vznesené obvinenie bolo prokurátorkou zrušené ako nezákonné z dôvodu, že bolo vznesené len na podklade trestného oznámenia žalovanej a pred vznesením obvinenia vyšetrovateľ nepreveril skutočnosť uvedené v trestnom oznámení. Trestné oznámenie a tvrdenia v ňom uvedené boli zo strany žalovanej účelovo konštruované, vymyslené s cieľom zabrániť mu v styku s jeho deťmi, podané účelovo v marci 2019 počas ich rozvodového konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 8P/38/2018. Vzhľadom na to, že v predmetnom trestnom konaní sa nepotvrdila pravdivosť tvrdení žalovanej a následne ani dôvodnosť vznesenia obvinenia voči nemu, má za to, že v konaní o vyporiadanie BSM toto trestné konanie nie je vo vzťahu k vyporiadaniu spoločného majetku relevantné. Podané trestné oznámenie len dotvára obraz sústavného účelového konania žalovanej, ktorá sa snaží vo všetkých strán navodiť dojem, že ju a deti týral, pričom tieto tvrdenia neboli nikdy preukázané. Práve naopak samotná matka má vo vzťahu k deťom potrebu opakovane zdôrazňovať ich nepriaznivý zdravotný stav a zdravotné riziká z toho vyplývajúce, má tendenciu pripomínať im minulé zážitky z lekárskeho ošetrovania aj v prípade, že mal. P. ich nemá v pamäti, s odôvodnením, že to slúži na ich ochranu, čím vytvára prostredie, kde deti žijú v sústavnej obave o svoj život a zdravie. Tieto skutočnosti boli potvrdené v správe R. J. K. Ž., ktoré je súčasťou rozvodového spisu na č. I. 445 - 448.

4.2. Zároveň poukázal na skutočnosť, že na tunajšom súde je pod sp. zn. 8Em/1/2020 vedené konanie o nariadenia výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/38/2018-403 z 26.07.2019 z dôvodu, že mu žalovaná neumožňuje realizovať súdom určený styk maloletých detí s ním a tiež v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku mu neposkytuje informácie o zdravotnom stave a školských výsledkoch maloletých. Uvedený spis navrhol v tomto konaní pripojiť z dôvodu, aby sa súd oboznámil s konaním matky, ktorá nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu.

4.3. Súdom schválená rodičovská dohoda môže byť kedykoľvek v budúcnosti zmenená, a preto časť o úhrade výdavkov spojených s bývaním v byte, ktorý je predmetom vyporiadania BSM, môže byť predmetom ďalšieho konania v otázke prípadnej zmeny rozsudku týkajúcej sa potrebnej výšky výživného na maloletých. Na prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM súdom schválená rodičovská dohoda nemá žiaden vplyv.

4.4. Má za to, že pasíva, tak ako boli uvedené v návrhu, sú správne. Osobami povinnými k úhrade tam uvedených poplatkov sú obaja manželia, nakoľko ešte nedošlo k vyporiadaniu ich BSM a vlastníckmi bytu sú do dnešnej doby v podiele 1/1 obaja.

4.5. Ako uviedol v návrhu na kúpu bytu prispel vlastnými finančnými prostriedkami z predaja bytu, ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva pred uzatvorením manželstva. Byt predal na základe kúpnej zmluvy z 12.04.2007 v sume 360.000,- Sk. Tieto finančné prostriedky následne použil ako časť kúpnej ceny za byt, ktorý je predmetom vyporiadania. Žalovaná svoje tvrdenia o tom, že prvý byt nadobúdali zo spoločných prostriedkov, nepreukázala a v tomto ohľade neunesla dôkazné bremeno. Vzhľadom na to, považuje tieto ničím nepodložené tvrdenia iba o snahu žalovanej o získanie neprimeranej výhody voči nemu pri prípadnom finančnom vyrovnaní.

4.6. Žalovaná navrhuje, aby byt, ktorý je predmetom vyporiadania, bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva, avšak bez jej povinnosti majetkového vyporiadania voči nemu. Takýto spôsob vyporiadania je pre neho neakceptovateľný, pričom i naďalej trvá na tom, aby bol byt prikázaný do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou výplaty žalovanej. V prípade, ak by aj súd rozhodol o tom, že byt prikáže do výlučného vlastníctva žalovanej, trvá na tom, aby zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej uhradiť mu prislúchajúcu časť na spoločnom majetku.

4.7. Pri výpočte podielu, ktorý prináleží žalovanej, zohľadnil svoje vnosy do spoločného majetku a uskutočnené úhrady po zániku BSM. Pri prípadnom majetkovom vyrovnaní teda bude požadovať aj náhradu týchto položiek.

4.8. Uhrádza všetky úhrady a náklady spojené s užívaním bytu, vrátane splácania hypotekárneho úveru. Žalovaná neuhrádza ani pomernú časť jej prislúchajúcich platieb. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/200/2006 zo 06.11.2006, podľa ktorého: „Právne významnou okolnosťou pre posúdenie, komu má byť v rámci vyporiadania BSM prikázaný spoločný byt do výlučného

vlastníctva je aj to, kto sa oň stará (okrem iného platí dohodnutú časť nájomného, ako aj dlhy, ktoré vznikli v súvislosti s neplatením časti nájomného zo strany druhého manžela) a kto môže zabezpečiť jeho riadnu prevádzku aj v budúcnosti.“ Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí z 15.06.2006 sp. zn. 22 Cdo 680/2005 ustálil, že: „Manželovi, ktorý žiada o prikázanie nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva a ktorému svedčí hľadisko účelného využitia týchto nehnuteľností, ale nemá prostriedky na vyporiadanie podielu druhého manžela, resp. hodnoverne nedoloží, že ich bude mať k dispozícii v primeranej lehote, v zásade nemožno nehnuteľnosti prikázať, najmä, ak je druhý manžel solventný a takisto žiada, aby mu nehnuteľnosti boli prikázané.“ Žalovaná bez ďalšieho žiada o prikázanie nehnuteľností do svojho výlučného vlastníctva, pričom nepreukázala, že disponuje finančnými prostriedkami na jeho vyplatenie.

4.9. Vyporiadanie majú obaja manželia dostať zo spoločného majetku rovnakú hodnotu, či už vo forme prikázania veci alebo peňažného vyrovnania, a to spravidla v rovnakom čase. Je schopný žalovanej vyplatiť titulom majetkového vyporiadania navrhovanú sumu 24.969,15 eura, ktorú si zaobstará prostredníctvom ďalšieho hypotekárneho úveru na byt, ktorého bude výlučným vlastníkom. Žalovaná avšak nenavrholala žiadnu sumu na vyplatenie, nepreukázala, že má dostatočné finančné prostriedky a možnosti, aby ho vyplatila aj formou úveru či inak neosvedčila svoje finančné možnosti. Vzhľadom na to tu nie je splnená podmienka na prikázanie bytu do jej výlučného vlastníctva, nakoľko nemá prostriedky na to, aby ho vyplatila, byt by nemohla využiť na bývanie a v konečnom dôsledku by ho ako prípadnú výlučnú vlastníčku musela predať, aby mu mohla vyrovať jeho podiel. Takto by sa teda znova ocitla v situácii, ktorú teraz namieta, a to že nemá pre seba a deti zabezpečené bývanie.

5. Žalovaná prostredníctvom zástupcu v duplike podaním z 28.07.2020 označila žalobcom podané vyjadrenie v časti prebiehajúceho trestného konania za účelové a hrubo zavádzajúce. Žalobca opomenul, že v prebiehajúcom trestnom konaní bol vykonaný dozor Generálnou prokuratúrou SR a trestné konanie vedené na OR PZ Dolný Kubín, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-121/1-VYS-DK-2019 naďalej prebieha.

5.1. Po podaní vyjadrenia žalobcu bol 22.06.2020 vyšetrovateľom PZ v Dolnom Kubíne vykonaný výsluch maloletých v procesnom postavení svedkov - poškodených, bez jej prítomnosti. Bol z neho vyhotovený obrazovo - zvukový záznam, v ktorom maloletí podrobne popisujú konanie žalobcu počas spolužitia v spoločnej domácnosti. Uvedli aj skutočnosti, o ktorých sama nevedela, nakoľko žalobca deti nútil, aby o veľa veciach mlčali. Navrhla preto vyžiadať z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-121/1-VYS-DK-2019 vyhotovenie CD nosičov so záznamom svedeckej výpovede R. B. a P. B. z 22.06.2020 spolu s prepisom ich svedeckých výpovedí a následne zvukovo - obrazový záznam svedeckých výpovedí vykonať ako dôkaz na pojednávaní za účelom vyhodnotenia, či sa „jedná o účelové tvrdenia z jej strany motivované rozvodovým konaním“ alebo je žalobca naozaj domáci násilník.

5.2. Žaloba popiera a výslovne neguje rodičovskú dohodu, ktorú schválil súd v rozsudku o rozvode, ktorá je súčasťou výroku rozsudku súdu a má právnu silu právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Nemožno súhlasiť s právnym názorom žalobcu, že je možné ju kedykoľvek meniť, nakoľko úprava práv a povinností k maloletým by mala byť stabilná a mala by sa meniť, keď dôjde k závažnej zmene pomerov. V zmysle judikatúry sa zmena pomerov zvykne skúmať po 3 rokoch od posledného rozhodnutia. Zároveň predpokladá, že tunajší súd nemá na poručenskom oddelení na starosti len deti B.. Rodičovskú dohodu v schválenom znení navrhol žalobca, ktorý bol žalobcom aj v konaní o rozvod manželstva a nemá vedomosť, že by inicioval zmenu v časti UPP po rozvode manželstva. Táto rodičovská dohoda plne odráža naturel a psychický postoj žalobcu k nej, ktorý bol ochotný platiť priamo náklady za spoločný byt, v ktorom s deťmi býva, ako by mal platiť výživné v reálnej výške. Toto zodpovedá profilu nadradenosti, domáceho tyrana, ktorý podceňuje a neuznáva matku ako osobnosť, hádam by jej nedával nejaké peniaze nad mieru nevyhnutnú, ešte aby sama rozhodovala, kedy a čo z nich uhradí. Zároveň je to ukážka žalobcovej vychytralosti, ktorý už v čase schvaľovania rodičovskej dohody vedel, že bude chcieť prikázať byt do svojho vlastníctva. Žalobca vo vyjadrení žiada, aby súd prihliadol na to, že platí náklady spojené s bytom, ako na bonusové body v jeho prospech, vid' odkaz na rozsudok KS v Prešove, hoci sa na toto platenie žalobca sám zaviazal a získal tým, že dostala podpriemerné výživné, s ktorým môže disponovať.

5.3. Pokiaľ ide o nadobúdanie prvého bytu žalobcu, nie je podstatné, čo tam uviedol, ale čo tam neuviedol, teda skade mal financie tesne pred svadbou. K uvedenému navrhla vypočítať ako svedka matku žalovanej R. B..

5.4. V konaní o vyporiadanie BSM nie je súd oprávnený preskúmať, ani meniť úpravu výšky a viazania spôsobu platby výživného. Svojím rozsudkom zároveň nemôže spôsobiť ani nevykonateľnosť rozsudku o výživnom. Vzhľadom na uvedené má za to, že žalobcom navrhnutému spôsobu vyporiadania nehnuteľnosti bráni rozvodový rozsudok, ktorý priamo vo výroku schválenej rodičovskej dohody

predpokladá, že byt bude spoločný a žalobca bude uhrádzať všetky výdavky s ním spojené. Teda jediný teraz možný spôsob vyporiadania bytu je prikázanie do podielového spoluvlastníctva ich oboch. Ona nemá možnosť tento výrok zmeniť, lebo na jej strane sa pomery nezmenili tak, že by odôvodňovali jeho zmenu. Túto právnu prekážku zjavne spôsobil žalobca, teda jeho by malo zaťažovať dôkazné bremeno odstraňovania tejto prekážky.

5.5. K výške navrhovaného peňažného vyrovnania, ktoré by vedela poskytnúť, toto vyplynie z vykonaného dokazovania a najprv sa bude musieť súd vysporiadať so spôsobom vyporiadania, prihliadnuť na oprávnené záujmy maloletých detí, ako aj tvrdené násilné správanie žalobcu, následne zohľadniť stranami uplatnené nároky a až potom dospejú k spravodlivej výške. Až v tomto okamihu bude možné posudzovať solventnosť žalobcu a jej, keďže navýšenie hypotéky žalobcom je taktiež len v rovine deklarácií a prianí, vzhľadom na dynamicky sa meniacu ekonomickú situáciu.

5.6. Zotrvála na vykonaní dôkazov označených v predchádzajúcom vyjadrení a okrem jej matky navrhla vypočítať ako svedkov aj ich mal. synov P. a R., ktorí boli priamymi svedkami fyzického i psychického násillia, ktoré na nej a nich páchal žalobca a tým podstatným spôsobom objasniť skutočnosti v konaní podstatné, ďalej M.G. B. a I. R.Ú. - bývalých kolegov v práci - P. P. P. D..G., ktorí vedia uviesť, ako ju obmedzoval a finančne vydeľoval, že jej žalobca nedovoľoval kúpiť žiadne slušné veci na oblečenie do práce a ona jej musela požičiavať, napr. na služobnú cestu. Raz, keď boli na kapustnici, tak prišiel a urobil scénu, ktorej tiež boli svedkom. Navrhla vypočítať aj riaditeľku školy jej synov L. B., ktorá vie uviesť k tejto veci, ako žalobca deťom odmietal kúpiť učebné pomôcky, že sa k nej a k deťom správa zle, že deti chodia smutné a niečo nie je s nimi v poriadku. Snažila sa im pomáhať. Navrhla aj, aby súd uložil žalobcovi (pokiaľ trvá na ním navrhnutom spôsobe vyporiadania) podať žalobu o zmenu UPP k ich maloletým deťom po rozvode tak, aby petít nebol viazaný na vporadúvaný byt. Do právoplatného rozhodnutia o zmene UPP k ich maloletým deťom navrhla toto konanie prerušiť, inak trvá na rešpektovaní právoplatného rozsudku o rozvode vo všetkých jeho výrokoch.

6. Na predbežnom prejednaní sporu 30.09.2020:

6.1. zástupca žalobcu predložil výpis splátok hypotéky realizovaných žalobcom v období od októbra 2019 do 20.09.2020 s tým, že platby za august a september 2019 doloží dodatočne po vyžiadaní od banky. V súvislosti so schopnosťou žalobcu vyplatiť žalovanú predložil ponuku, ktorú žalobcovi dala P. P. a z ktorej vyplýva, že je mu schopná dať úver 40.000,- eur, pri minimálnej hodnote zabezpečenia 100.000,- eur, s lehotou splatnosti 24 rokov a 2 mesiace;

6.2. medzi stranami sporu došlo k dohode o aktuálnej všeobecnej hodnote vyporiadavaných hnuťelných vecí, a to tak, že táto predstavuje 1-icu zo súm uvádzaných žalobcom v žalobe, vychádzajúc z ich stavu v čase rozvodu (chladnička 25,- eur, práčka 25,- eur, televízor 50,- eur a sporák 5,- eur s tým, že ide o samostatný sporák, ktorý nie je súčasťou kuchynskej linky).

6.3. Zástupca žalovanej navrhol hnuťelné veci prikázať do vlastníctva tej zo strán sporu, kto získa byt.

7. Na pojednávaní 14.12.2020:

7.1.1. zástupca žalobcu dokladoval úhradu splátok úveru žalobcom za mesiace august a september 2019, predložil potvrdenie P. P. ohľadne zostatku úveru k 24.11.2020 a ponuku úverov pre žalobcu od P. P.. Splátky za mesiace október a november 2020 navrhol verifikovať cez internetbanking žalobcu v mobile, k čomu v rámci dokazovania následne došlo, keď z internetbankingu Y. cez mobil žalobcu bolo zistené, že z osobného účtu žalobcu boli odpísané dňa 20.09.2020, 20.10.2020 a 20.11.2020 sumy po 49,66 eura. Predložil aj oznámenie OR PZ Dolný Kubín z 11.09.2020 vyžiadané vo veci 8Em/1/2020. Navrhol, aby súd vychádzal z tej masy BSM, ako bola ustálená na predbežnom prejednaní sporu. Žiadne úspory nie sú súčasťou masy BSM. Žalobca v čase rozvodu manželstva mal príjem cca 800,- až 900,- eur mesačne, plus ďalšie zložky mzdy ako prémie. Z tohto príjmu hradil potreby kompletne celej 4-člennej rodiny. Navrhol neprihliadať na zástupcom žalovanej predložený doklad, keďže tento je neurčitý a ničím nepodložený. Pokiaľ je v ním predloženom súhrne splátok uvedená aj suma 20,- eur, táto predstavuje poplatok za vytvorenie písomného potvrdenia o výške zostatku. V záverečnom vyjadrení navrhol, aby súd vychádzal z masy BSM, tak ako bola ustálená na predbežnom prejednaní sporu, a teda, že súčasťou BSM je byt, ktorý navrhuje prikázať do výlučného vlastníctva žalobcu s tým, že preberie na seba povinnosť na splatenie zostatku hypotekárneho úveru, aby hnuťelné veci boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej, aby žalobca vyplatil žalovanú v zmysle vnosov do ich BSM pred uzavretím manželstva a takisto s ohľadom na uhradené splátky hypotéky po zániku BSM. K svedkovi U. B. uviedol, že je nepravdepodobné, že všetky svoje údajné úspory daruje žalovanej. Toto konanie žalovanej považuje za účelové. Pôvod peňazí je neznámy, pričom sám svedok uviedol, že medzi súrodencami je taký vzťah, ktorý možno charakterizovať ako štandardný. Je nepravdepodobné,

že takéto darovanie finančných prostriedkov ho neohrozí na jeho životnej úrovni, keď sám spláca hypotekárny úver. Žalovaná nepreukázala, kedy jej sumu prevedie na jej bankový účet, prípadne dá v hotovosti. Medzi žalovanou a jej bratom nebola uzatvorená žiadna zmluva, ani darovacia, ani zmluva o pôžičke, ktorá by súdu bola predložená a v neposlednom rade peniaze sú stále na účte jej brata a nie u žalovanej. Má za to, že žalovaná nie je spôsobilá vyplatiť žalobcu z bytu. Naproti tomu žalobca predložil cenovú ponuku na hypotekárny úver, osvedčil schopnosť splácať tento hypotekárny úver a bol ochotný urobiť žalovanej ústupok vo vzťahu k vyprataniu bytu. K svedkyňi B.Š. uviedol, že je sporná výška sumy, ktorú mala poskytnúť žalovanej a takisto je sporný čas poskytnutia týchto údajných finančných prostriedkov, nakoľko žalobca garsónku kupoval pred uzavretím manželstva a svedkyňa uvádza, že finančné prostriedky odovzdala až potom, čo strany uzavreli manželstvo;

7.1.2. žalobca uviedol, že také isté sporenie, aké mala žalovaná, mal aj on, pričom aj on aj žalovaná, každý z nich mal na tomto sporení sumu 18.000,- Sk k dovŕšeniu 18. roku veku. Myslí, že žalovaná mu spomínala, že mala nejaké také sporenie mladých. On sa len vyjadril k tomu, že vie, aká mohla byť výška nasporených prostriedkov. Žalovaná mu však po svadbe nedávala žiadne peniaze. Peniaze z jeho sporenia použil na kúpu garsónky, lebo až vtedy mu rodičia tie peniaze dali. Garsónku kupoval niekoľko mesiacov pred svadbou, kdežto svedkyňa hovorila, že tie peniaze dala žalovanej až po svadbe. O týchto peniazoch on nič nevie. Zástupca žalovanej hovorí o peniazoch, ktoré si mal odkladať bokom, ale tu bolo povedané, že aj žalovaná mala nejaký príjem a nič nedávala do spoločnej domácnosti. Okrem toho nikdy neplatil kartou v obchodoch;

7.2.1. zástupca žalovanej predložil výpis z osobného účtu brata žalovanej U. B. so zostatkom na účte 40.109,36 eura k 10.11.2020, k čomu uviedol, že brat žalovanej je ochotný žalovanej finančne vypomôcť pre prípad, že by žalovaná získala do vlastníctva byt a bola by tak povinná vyplatiť žalobcu;

7.2.2. žiadal, aby súd zohľadnil voľné finančné prostriedky, s ktorými žalobca disponoval z BSM, ktorých výška je preukázaná za roky 2017, 2018 a 2019 v konaní o rozvod manželstva. Je tam potvrdenie o príjme z 15.05.2019 a z 10.05.2018. Z uvedených vyplýva, že pre vlastnú potrebu žalobca disponoval sumou minimálne 730,- eur mesačne. Z tejto sumy, keďže žalobca neoznámil existenciu žiadnych úspor a finančných prostriedkov, predpokladá, že tieto použil na svoje osobné účely a teda tieto finančné prostriedky by mali byť zohľadnené na jeho podiel v rámci BSM, resp. započítané. K uvedenému predložil hrubý výpočet, a to od zániku manželstva do počiatku roku 2009, kde je prerátané, koľko je jedna polovica týchto finančných prostriedkov, ktorá by mala pripadnúť na žalovanú, a to pri sume 365,- eur, ktorá zodpovedá polovici zo 730,- eur, ktorými žalobca disponoval preukázateľne v rokoch 2017, 2018 a 2019, ďalej prostredný stĺpec je ako keby ráтали sumu 250,- eur mesačne a pravý stĺpec, keď je uvažovaná suma 200,- eur mesačne. Pri výpočte použil ponížovací koeficient, a to od roku 2016, ktorý je oproti roku 2017 znížený o 1 % a každý rok sa takto znižuje vždy o 1 % oproti predchádzajúcemu. Z rozvodového rozsudku je jednoznačné, že jedným z dôvodov rozvratu manželstva bolo správanie sa žalobcu, ktorý manželke a deťom zamedzoval v podieľaní sa na svojej životnej úrovni, všetky finančné prostriedky, ktoré tvorili BSM, si uzurpoval a používal podľa vlastného uváženia. Nakoľko nie je možné určiť, koľko sú skutočné úspory, keďže s týmito disponoval iba žalobca a tento má túto vedomosť, bude treba vychádzať z kvalifikovaného odhadu. Každopádne nemôže byť na ťarchu žalovanej, že všetky finančné prostriedky používal žalobca sám ako keby mu patrili, hoci mali byť spoločné. V záverečnom vyjadrení uviedol, že bolo jednoznačne preukázané ako listinnými dôkazmi, tak aj svedeckou výpoveďou svedka B., že žalovaná má k dispozícii sumu 40.000,- eur, ktoré sa jej jednoznačne a výslovne zaviazal poskytnúť svedok B., čo je jednoznačne bonitnejšie, ako cenová ponuka, čo nie je ani úverový príslub, nielo záväzná ponuka, resp. záväzok poskytnúť nejaký úver bankou, ktorý predložil žalobca. Uvedené má charakter indikatívnej ponuky bez posudzovania nehnuteľnosti bonity žalobcu v úverovej komisii a k žiadnemu schváleniu úveru, ani len k posudzovaniu návrhu na schválenie úveru nedošlo. Zároveň je nevyhnutné prihliadať na záujem maloletých detí a na riešenie bytovej otázky žalovanej, pričom žalobca už svoju bytovú otázku vyriešenú má. Navrhol, aby súd prikázal byť do výlučného vlastníctva žalovanej. Čo sa týka jej povinnosti výplaty, svedkyňa B. uviedla sumu, ktorú poskytla za účelom nadobúdania garsónky. K uvedenému došlo pred vyše 16 rokmi a či si pamätá, či to malo byť pred alebo po, keďže k týmto udalostiam došlo v rozmedzí niekoľko málo mesiacov, bolo by skôr podozrivé, keby si to úplne presne pamätala. Pokiaľ ide o to, že sa malo jednať o sporenie mladých do 18 rokov, tak poukázal na fakt, že žalovaná uzatvárala manželstvo vo veku 24 rokov, takže po skončení sporenia do 18 rokov ubehlo ďalších 6 rokov. Pokiaľ ide o súčasť spoločného majetku, s ktorou ako finančnými prostriedkami voľne disponoval žalobca pre svoje účely, poukázal na to, že vlastnícke právo sa v zmysle Ústavy SR zaručuje a teda vlastnícke právo na spoločnom majetku, ktoré má žalovaná, musí byť riadne chránené. Zákon v časti vyporiadavania BSM jasne hovorí o spôsobe a teda pokiaľ jeden z manželov používa prostriedky z BSM pre svoje vlastné účely, tak tieto prostriedky by mal do BSM vrátiť, resp. trvá na tom, aby mu boli na jeho podiel na BSM

započítané. Výšku, koľko by tieto spoločné úspory boli dosiahli, mohli dosiahnuť, nechal na zváženie súdu, ktorý je toto z obsahu pripojeného spisu v konaní o rozvod manželstva schopný ustáliť. Výslednú sumu navrhol, aby súd určil potom tak, že spoločný byt sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej a výslednú sumu vyplatí žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na posledný jeho bankový účet, ktorý je uvedený v súdnom spise. Podotkol, že do dnešného dňa žalovaná nemá bankový účet, takže na tento účel si ho založí, aby bolo jednoznačne zjavné, že je to platba od nej a za akým účelom;

7.3. došlo k dohode o všeobecnej hodnote bytu (aj s podielom na pozemku) v celkovej sume 75.000,- eur a k zhodnému prehláseniu, že všetky hnutelné veci tvoriace masu BSM predstavujú súčasť vybavenia bytu.

8. Vo veci na pojednávaní vypočutí svedkovia:

8.1. U. B. (brat žalovanej) vo výpovedi potvrdil, že zástupcom žalovanej predložený výpis z účtu je výpisom z jeho osobného účtu. Vypovedal, že je ochotný dať k dispozícii žalovanej prostriedky, ktoré má na tomto účte, a to bezodplatne ako dar, aby mohla vyplatiť žalobcu z bytu a mohla si ďalej spokojne v tomto byte žiť. On žalovanej rád pomôže a je ochotný tak urobiť bez akýchkoľvek podmienok. Predložil k nahliadnutiu aj svoj mobilný telefón, cez ktorý bol zistený aktuálny zostatok vlastných financií na jeho účte v sume 40.965,60 eura. Ďalej uviedol, že nemá vedomosť, koľko dával žalobca žalovanej na domácnosť. Keď on chodil so žalovanou po vyšetrovaniach s ich deťmi, tak vždy znášal náklady na benzín a platil, ak bolo potrebné, za pobyt v nemocnici a za lieky. Žalovanú podporoval aj počas manželstva, keď chlapci potrebovali nejaké oblečenie, technickú pomoc. Vtedy, keď začal Covid v marci, kúpil im notebook a veci k nemu potrebné, aby deti mali ďalšie normálne vzdelávanie. Žalovaná ho o to nepožiadala, v podstate sa ponúkol sám. Spýtal sa jednoducho, či také niečo potrebujú a keď áno, tak to kúpil. Žalovaná im to sama nedokázala zabezpečiť, lebo nemala prácu, bola s deťmi doma, starala sa o nich. Nemala na to svoje finančné prostriedky. Nevie, ako to beží u žalovanej, lebo v každej domácnosti to beží inak. V jeho domácnosti je to tak, že každý má svoje účty a spolu sa podieľajú na nákladoch spoločnej domácnosti. Suma 40.000,- eur na jeho účte sú jeho celkové životné úspory. V minulosti pracoval ako obchodný riaditeľ spoločnosti U. P., P. D., G., kde sa jeho príjmy pohybovali v rozmedzí 2.000,- až 3.000,- eur mesačne. Pracoval tam asi 10 rokov a skončil asi pred 3,5 rokmi, odkedy pracuje u terajšieho zamestnávateľa, kde zarába v priemere okolo 980,- eur v čistom. Na hypotekárnom úvere na byt má zostatok asi 14.000,- eur a má naň splátky vo výške 129,- eur mesačne. Jeho neohrozí na jeho životnej úrovni to, keď dá žalovanej zmienených 40.000,- eur. Peniaze, ktoré použil na kúpu vecí pre deti žalobcu a žalovanej, mu neboli vrátené. Spomína si, že keď raz išli do Banskej Bystrice za účelom vyšetrovania detí, tak mu dal žalobca na benzín, ale on tie peniaze nechal žalovanej pre deti;

8.2. svedkyňa R. B. (matka žalovanej) vypovedala, že keď žalovaná šla kupovať garsónku, tak peniaze, ktoré jej šetrila na štúdium na vysokej škole, ktoré žalovaná nakoniec neabsolvovala, dala po uzatvorení manželstva, a to v čase, keď išli kupovať túto garsónku. Tú kupovali po tom, ako sa zobrali. Bolo to presne 60.000,- Sk zo sporenia, na ktorom jej sporila do 18. rokov veku. Bolo to nejaké mládežnícke sporenie a sporila to aj ostatným svojim deťom. Žalovanej pomáhal hlavne jej syn, a to finančne. Žalovaná chodila po nociach upratovať kancelárie, aby mala aspoň nejaký príjem v rukách, lebo pre zdravotný stav detí nemohla pracovať. Žalovaná jej povedala, že nemá peniaze, aj to videla. Vie, že vynakladali strašné peniaze za lieky. Dakedy, keď šla, povedala, že nemá ani 50 centov na autobus, mala prázdnu peňaženku. Vie, že nákupy sa robili tak, že žalobca jej nedal peniaze, on platil kartou. Nevedela uviesť, či žalobca dával žalovanej do ruky nejaké peniaze. Žalovaná nechodievala na nákupy, nakupoval žalobca a všetko platil kartou. Žalovaná nemala príjem.

9. Nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanou, ktorých manželstvo uzatvorené dňa 31.07.2004 bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu z 26.07.2019 č. k. 8P/38/2018-403, právoplatným a vykonateľným 31.07.2019, keď rozvodom ich manželstva došlo aj k zániku ich BSM (§ 148 ods. 1 OZ), následne nedošlo k uzatvoreniu dohody o jeho vyporiadaní. Rovnako nesporným je, že v byte, ktorý žalobca a žalovaná nadobudli za trvania manželstva (Zmluvou č. XXXX o prevode vlastníctva družstevného bytu z 13.07.2007, ku ktorej bol povolený vklad pod V 1542/07 s účinkami od 03.08.2007) aktuálne užíva žalovaná aj spolu s ich maloletými deťmi, ktoré boli rozvodovým rozsudkom zverené (na základe súdom schválenej rodičovskej dohody) do jej osobnej starostlivosti. Odchod žalobcu z bytu 09.03.2019 v čase prebiehajúceho rozvodového konania súvisel so vzájomne napätými a vážne narušenými vzťahmi žalobcu a žalovanej, kedy bola na podnet žalovanej privolaná aj hliadka polície. Následne bolo zo strany žalovanej iniciované voči žalobcovi trestné stíhanie (trestné oznámenie žalovanej z 10.03.2019 pre podozrenie zo spáchania zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť voči žalovanej a ich deťom práve

žalobca). Žalobca dokladoval, že doposiaľ neprávoplatným uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Dolnom Kubíne, odboru kriminálnej polície z 11.09.2020 bolo rozhodnuté o zastavení uvedeného trestného stíhania, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

10. Pokiaľ ide o okruh vecí patriacich do zaniknutého BSM, v priebehu sporu bolo ustálené, že doň spadajú veci uvedené pod II. výrokovej časti rozsudku, pričom došlo medzi stranami sporu k dohode aj ohľadne ich všeobecnej hodnoty v sumách uvádzaných v danom výroku. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti (byť a podiel na pozemku), okrem nesporných skutkových tvrdení strán sporu, ich nadobudnutie za trvania manželstva a do ich BSM preukazujú aj dôkazy vykonané z listinných dôkazných prostriedkov (výpisy z LV č. XXXX a XXXX pre obec a k. ú. R. B., Dohoda o prevode členských práv z 29.03.2007 a Zmluva č. XXXX o prevode vlastníctva družstevného bytu uzatvorená 13.07.2007. Pritom stranami sporu dohodnutá všeobecná hodnota nehnuteľností koreluje (je v rámci intervalu) vyplývajúceho zo žalobcom doložených potvrdení o všeobecnej hodnote nehnuteľností od realitných spoločností, a to od N. P.D..G.. z 21.08.2019 (podľa neho má ich hodnota predstavovať práve 75.000,- eur) a G., P.D..G.. z 11.09.2019, podľa ktorého má byť ich všeobecná hodnota v rozmedzí od 72.350,- eur do 75.800,- eur.

11. Nesporný bol aj okruh „pasív“ - spoločných záväzkov strán sporu vzniknutých za trvania manželstva, ktorý predstavuje nesplatený zostatok zo Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej 16.08.2007 medzi P. P., J..P., ako veriteľom a žalobcom so žalovanou ako dlžníkmi, splácaný mesačnými splátkami po 49,66 eura, splatnými k 20. dňu v mesiaci, ktorý podľa potvrdenia veriteľa z 24.11.2020 predstavoval k uvedenému dňu sumu 9.215,85 eura. Tento záväzok po rozvode manželstva až do súčasnosti riadne splácal žalobca, ktorý dokladoval za obdobie po zániku manželstva zaplatenie celkovo 16 splátok v termínoch splatnosti podľa zmluvy, čo spolu predstavuje 794,56 eura. V období od posledného pojednávania do vyhlásenia rozsudku bola splatná ďalšia splátka vo výške 49,66 eura, ktorú súd taktiež s ohľadom na doterajší spôsob riadneho splácania spoločného záväzku žalobcom a tiež s ohľadom na obsah úradného záznamu z 11.01.2021, podľa ktorého zástupca žalobcu telefonicky oznámil úhradu splátky aj za december 2020 a následne zaslaný doklad o jej úhrade dňa 20.12.2020, zohľadnil v prospech žalobcu ako jeho plnenie z jeho výlučného majetku na spoločný záväzok, čím došlo navýšeniu finančných prostriedkov žalobcu investovaných z jeho výlučného majetku na splatenie tohto spoločného záväzku na sumu 844,22 eura. Súčasne s tým sa ponížila nesplatená časť spoločného záväzku z hypotekárneho úveru na sumu 9.166,19 eura (9.215,85 mínus 49,66 eura).

12. V rámci vyporiadania súd v súlade s § 150 veta druhá OZ na návrh žalobcu pri vyporiadaní zohľadnil ako investíciu z výlučného majetku žalobcu do spoločného majetku, konkrétne do nadobudnutia bytu sumu 11.949,81 eura (360.000,- Sk), ktorú žalobca získal predajom predchádzajúceho bytu, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve (jednoizbového bytu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX v R., ul. R. W.) a ktorý odpredal krátko pred nadobudnutím predmetného bytu, a to kúpnu zmluvou z 12.04.2007 práve za 360.000,- Sk, ktorá mu bola vyplatená pri podpise zmluvy. Terajší byt, ktorý bol v tom čase družstevným totiž žalobca a žalovaná nadobudli na základe Dohody o prevode členských práv z 29.03.2007 od prevodcu I. B. - dovtedajšej jeho nájomníčky a členky družstva za dojednané odstúpné vo výške 700.000,- Sk, splatné na účet prevodcu a následnej Zmluvy č. XXXX o prevode vlastníctva družstevného bytu z 13.07.2007 za cenu 71.994,- Sk uhradenej žalobcom a žalovanou ako nadobúdateľmi prevodcovi (G. R. B.) dňa 04.06.2007. Teda prevod jednoizbového bytu žalobcom a nadobudnutie predmetného bytu na seba prakticky bezprostredne nadväzovali.

13. Žalovaná strana tvrdila, že na kúpu toho predchádzajúceho bytu, v ktorom nesporne obaja aj bývali, boli použité aj finančné prostriedky zo zrušeného sporenia jej matky pôvodne určeného na jej vysokoškolské štúdium, ktorých výška podľa výpovede jej matky mala byť presne 60.000,- Sk. Toto tvrdenie žalovanej však žalobca poprel a pravdivosť tohto tvrdenia žalovanej nebola potvrdená ani svedeckou výpoveďou matky žalovanej - svedkyne B. a ňou uvádzaných časových súvislostí, keďže táto vypovedala, že daný byt bol kupovaný už po uzatvorení manželstva žalobcu a žalovanej a že sumu 60.000,- Sk odovzdala žalovanej po uzatvorení manželstva, hoci žalobca uvedený jednoizbový byt kupoval do svojho výlučného vlastníctva za kúpnu cenu 250.000,- Sk zmluvou zo 16.12.2003, ku ktorej bol vklad povolený 23.12.2003 a kúpna cena podľa zmluvy bola vyplatená kupujúcim na účet predávajúcej (L.. T. B.) pred jej podpisom. Žalovaná strana pôvodne tvrdila, že jednoizbový byt bol kupovaný „pár týždňov pred svadbou v r. 2004“ (vyjadrenie k žalobe), hoci v skutočnosti sa tak stalo a k vyplateniu kúpnej ceny došlo cca 7,5 mesiaca pred uzatvorením manželstva.

14. Žalovaná až na pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu žiadala pri vyporiadaní BSM „zohľadniť“ aj voľné finančné prostriedky, s ktorými žalobca disponoval z BSM, ktorých výška má byť preukázaná za roky 2017 až 2019 v konaní o rozvod manželstva potvrdeniami o príjme z 15.05.2019 a 10.05.2018, k čomu predložil „variantný“ výpočet takejto sumy za r. 2009 až 2019, vychádzajúci z toho, že za každý z mesiacov uvedeného obdobia do mesiaca júl 2019 mu malo „zostať 200,-, 250,- alebo 365,- eur a súčasne ponížujúc tieto sumy za každý z rokov od r. 2016 až po r. 2009 o 1 % oproti predchádzajúcemu roku, na základe čoho „vypočítal“ celkovú sumu 24.551,- eur (pri sume 200,- eur), alebo 30.691,- eur (pri sume 350,- eur), alebo 45.118,- eur (pri sume 365,- eur). Žalobca tieto tvrdenia poprel. K tvrdeniu existencie nejakých voľných prostriedkov neboli žalovanou predložené žiadne dôkazy a ani navrhnuté nejaké dokazovanie (za takýto dôkaz súd nepovažuje zástupcom žalovanej uvádzané potvrdenia o výške príjmu žalobcu z rozvodového spisu, keďže tieto ich existenciu nijakým spôsobom nepreukazujú. Ak by aj žalobca mohol zo svojho príjmu čisto hypoteticky niečo ušetriť, to ešte neznamená, že aj skutočne ušetril. Nebolo nijako preukázané, že by si žalobca mal skutočne niečo ušetriť, prípadne ich použiť na niečo konkrétne (nevedno však čo). Podstatným však je to, že predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo patrilo do BSM a súčasne existovalo ku dňu jeho zániku. Ak podľa žalovanej mali tvoriť súčasť masy BSM aj nejaké finančné prostriedky, mala táto dostatok času a priestoru tvrdiť túto skutočnosť a predložiť o tom dôkazy alebo prípadne označiť dôkazy na preukázanie takýchto jej tvrdení (vyjadrenie k žalobe, duplika, predbežné prejednanie sporu). Strany sporu sú s poukazom na § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Namiesto toho, aby tak žalovaná postupovala, začala oneskorene produkovať skutkové tvrdenia až na pojednávaní a navyiac bez predloženia akýchkoľvek dôkazov spôsobilých preukázať existenciu finančných prostriedkov v nejakej výške, ktoré by mali existovať v čase zániku BSM a tvoriť súčasť masy BSM. Len na okraj súd uvádza, že ak by vychádzal z čistého príjmu žalobcu, ktorý napr. za obdobie 11/2018 až 4/2019 predstavoval 1.000,- eur v priemere + daňový bonus cca 43,- eur mesačne, súd si ani nevie dosť dobre predstaviť, aby po úhrade nákladov na bývanie, splátky hypotéky a zabezpečenia životných potrieb dvoch dospelých osôb a dvoch detí, ak navyiac podľa výpovede svedkyne B. mali vynakladať „strašné peniaze na lieky“ v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom ich detí, mohol žalobca „ušetriť“ hoc aj najnižšiu zo žalovanou počítaných súm. Zo strany žalovanej šlo o ničím nepreukázané a žalobcom popreté skutkové tvrdenie, navyiac dané oneskorene, ktoré z týchto dôvodov nemohlo mať žiadny vplyv na ustálenú masu BSM a spôsob jeho vyporiadania.

15. Žalobca žiadal pri vyporiadaní BSM ako „investíciu“ z jeho výlučného majetku na úhradu spoločných záväzkov zohľadniť žalobcom uhradené príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia za obdobie od 08/2019 do 02/2020 v sume 1.394,12 eura (7 x 199,16 eura), ďalej uhradené koncesionárske poplatky a úhrady za elektrinu za obdobie od 08/2019 do 02/2020 v sume 263,48 eura (7 x 4,64 + 7 x 33). Tento návrh súd s ohľadom na obsah rodičovskej dohody čo do určeného výživného na maloleté deti na čas po rozvode v rozsudku z 26.07.2019 č. k. 8P/38/2018-403 považoval za nedôvodný. V nej sa žalobca ako otec mal. detí zaviazal platiť na výživu každého syna po 110,- eur mesačne a súčasne sa zaviazal, že aj po rozvode bude naďalej uhrádzať v plnom rozsahu výdavky spojené s bývaním v predmetnom byte, v ktorom už v tom čase žalobca nebýval a bývala v ňom žalovaná aj s mal. synmi. Z takéhoto znenia dohody, ktoré mal podľa tvrdenia žalovanej (žalobcom nepopretého) navrhnuť práve žalobca, vyplýva, že súčasťou rodičovskej dohody žalobcu a žalovanej o výživnom bol aj záväzok žalobcu uhrádzať v celom rozsahu výdavky (náklady) spojené s bývaním v byte. Všetky úhrady uvádzané v tomto bode majú charakter priamych nákladov spojených (súvisiacich) s bývaním v tomto byte a preto predstavujú súčasť plnenia vyživovacej povinnosti žalobcu voči jeho maloletým deťom, čo súčasne vylučuje, aby mohli byť „duplicitne“ kompenzované v rámci tohto sporu ako plnenie žalobcu z jeho výlučného majetku na úhradu spoločných záväzkov žalobcu a žalovanej súvisiacich s ich spoločným vlastníctvom bytu patriaceho do BSM.

16. Žalovaná v duplike uviedla, že pokiaľ žalobca trvá na ním navrhnutom spôsobe vyporiadania, že žiada, aby súd žalobcovi uložil podať žalobu o zmenu UPP k ich maloletým deťom po rozvode tak, aby petit nebol viazaný na vyporiadanie bytu, a do právoplatného rozhodnutia o zmene UPP k ich maloletým deťom navrhla toto konanie prerušiť (bod 5.6.). Tento návrh na prerušenie konania súd ako nedôvodný, postupujúc podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol (výrok I. rozsudku), keďže skutočnosti uvádzané žalovanou ako dôvod prerušenia nemožno subsumovať pod žiadny zo zákonných dôvodov prerušenia konania podľa § 162 a ani podľa § 163, či § 164 CSP. Rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 8P/38/2018 nepredstavuje žiadnu prekážku pre rozhodnutie tohto sporu, a to osobitne v situácii

pri takom spôsobe vyporiadania BSM, k akému došlo týmto rozsudkom. Súd navyiac nemá k žalovanou navrhovanému „uloženiu povinnosti“ pre žalobcu žiadny zákonný podklad, aby mu takúto povinnosť vôbec mohol uložiť. Rozhodnutie súdu v tomto spore nespôsobuje žiadnu prekážku pre ďalšie plnenie vyživovacej povinnosti žalobcu voči maloletým deťom podľa uzatvorenej rodičovskej dohody, ak by aj v dohľadnom čase nedošlo k jeho zmene, keďže je naďalej možná realizácia jeho záväzku plnej úhrady nákladov priamo spojených s bývaním v byte ako súčasťou jeho vyživovacej povinnosti voči nim, keďže v tomto byte po zmene vlastníckeho režimu naďalej zostávajú maloleté deti bývať aj so žalovanou, čiže jeho užívateľský stav zostáva nezmenený.

17. Na základe doposiaľ uvedeného:

17.1. aktíva - majetok predstavujúci masu BSM predstavuje hodnotu 75.105,- eur (byt s podielom pozemku - 75.000,- eur a hnuiteľné veci - 105,- eur);

17.2. pasíva ako súčasť vyporiadania BSM v širšom zmysle predstavuje nesplatený zostatok hypotekárneho úveru uvedený pod bodom 11. vo výške 9.166,19 eura;

17.3. ich rozdiel predstavuje suma 65.938,81 eura, z ktorej vychádzajú z rovnosti podielov (§ 150 veta prvá OZ) by mala vyporiadaním každá zo strán sporu nadobudnúť 1-icu čistej hodnoty BSM;

17.4. žalobca má nárok v súvislosti s jeho vnosom z jeho výlučného majetku vo výške 11.949,81 eura použitým na nadobudnutie veci patriacej do BSM (bytu) nárok na jej náhradu z masy BSM, na základe čoho sa o polovicu uvedenej sumy navyšuje výška podielu žalobcu a v rovnakej výške znižuje výška podielu pripadajúceho na žalovanú a

17.5. rovnakým spôsobom má žalobca nárok v súvislosti s úhradami vo výške 844,22 eura z jeho výlučného majetku na plnenie spoločného dlhu (hypotekárneho úveru) nárok na kompenzáciu tejto sumy z masy BSM, čo opäť o 1-icu uvedenej sumy navyšuje podiel žalobcu a znižuje výšku podielu žalovanej.

18. Z majetku v BSM by potom mal žalobca obdržať hodnotu 39.366,42 eura ($65.938,81 : 2 + 1$ -ica z $11.949,81 + 1$ -ica z $844,22$) a žalovaná hodnotu 26.572,39 eura ($65.938,81 : 2$ mínus 1 -ica z $11.949,81$ mínus 1 -ica z $844,22$).

19. Pokiaľ ide o vyporiadanie spoločného majetku, sporové strany mali rozdielne návrhy ohľadne bytu s podielom pozemku, ktorý každá navrhovala prikázať do svojho výlučného vlastníctva. Za situácie, že ako žalobca, tak aj žalovaná preukázali v zásade „rovnocennú“ schopnosť výplaty toho druhého pre prípad prikázania uvedených nehnuteľností do jeho/jej výlučného vlastníctva (žalobca ponukou od banky, v ktorej má svoj osobný účet na úver vo výške 40.000,- eur a žalovaná dostatočnou sumou vedenou na účte jej brata, ktorý pre prípad, že nehnuteľnosti nadobudne žalovaná, vyjadril ochotu bezpodmienečne darovať žalovanej potrebné prostriedky na vyplatenie žalobcu, aby žalovaná v tomto byte aj s deťmi mohla zostať), súd prikázal byť s podielom pozemku do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá v tomto byte aj v súčasnosti spolu s ich maloletými synmi býva a je spolu s nimi odkázaná na jeho užívanie. Aktuálne žalovaná s mal. deťmi nedisponujú inou možnosťou pre uspokojovanie ich bytových potrieb, než bývaním v predmetnom byte. Súd teda ako rozhodujúce kritériá zohľadnil ako záujem maloletých detí a rovnako tak aj účelné využitie tejto veci. Nebola zistená žiadna rozumná pochybnosť v tom, že by brat žalovanej nedodrжал svoj sľub daný žalovanej, ktorý prezentoval aj vo svojej svedeckej výpovedi, v súvislosti s čím súd poukazuje aj na doterajšiu jeho viacnásobnú nezištnú pomoc (žalobcom nespochybňovanú) v prospech žalovanej a maloletých synov strán sporu, keď jej „nedodržanie“ by v prvom rade nepriaznivo postihlo samotnú žalovanú vo forme hrozby z možného vedenia exekúcie voči nej žalobcom na uspokojenie jeho pohľadávky z titulu vyporiadania BSM, ktorá by v takom prípade mohla byť vedená len predajom nehnuteľností ňou získaných v rámci tohto vyporiadania BSM.

20. Súd súčasne prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej aj všetky hnuiteľné veci, tvoriace súčasť užívania bytu, pričom takýto spôsob vyporiadania opäť rešpektuje hľadisko ich účelného využitia, nakoľko zo strán sporu tieto veci (rovnako ako byt) v súčasnosti užíva práve žalovaná. Zároveň takýto spôsob vyporiadania reflektuje aj návrhy strán sporu (návrh žalobcu žiadajúceho už v žalobe ich prikázanie do výlučného vlastníctva žalovanej a návrh žalovanej prostredníctvom jej zástupcu na predbežnom prejednaní sporu, navrhujúci hnuiteľné veci prikázať tomu, komu bude prikázaný byt.

21. Povinnosť splatiť zostávajúcu časť spoločného záväzku súd uložil žalovanej aj so zreteľom na to, že tento záväzok je zabezpečený záložným právom viaznucim na byte, ktorý týmto vyporiadaním nadobúda žalovaná. Okrem toho tento spôsob „ponižuje“ výšku jednorazovej náhrady z jej strany v prospech

žalobcu a umožňuje jej tento spoločný záväzok splácať veriteľovi (banke) v mesačných splátkach podľa zmluvy o hypotekárnom úvere.

22. Žalovanej uložil na vyrovnanie podielu uhradiť žalobcovi sumu 34.783,33 eura, zohľadňujúcu to, že jej bola uložená povinnosť zaplatiť zostatok hypotekárneho úveru (39.366,42 mínus 1-ica zo sumy 9.166,19 eura), a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorú s ohľadom na zdroj, z ktorého má túto pohľadávku uspokojiť, považuje za postačujúcu na splnenie si tejto povinnosti a súčasne za takú, že žalobca v primeranom čase obdrží finančnú náhradu zodpovedajúcu hodnote jeho podielu na spoločnom majetku.

23. Súd tie návrhy na dokazovanie, ktorá žalovaná navrhla vykonať a súdom vykonané neboli, nevykonali z toho dôvodu, že skutočnosti, ktoré takýmito dôkazmi mali byť preukazované, nie sú také, ktoré by mali význam pre predmet tohto sporu a boli spôsobilé ovplyvniť výsledky dokazovania. Šlo konkrétne o návrhy žalovanej uvádzané v duplike žalovanej, kde požadovala:

23.1. vyžiadať z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-121/1-VYS-DK-2019 vyhotovenie CD nosičov so záznamom svedeckej výpovede R.F. B. a P. B. z 22.06.2020 spolu s prepisom ich svedeckých výpovedí a následne zvukovo - obrazový záznam svedeckých výpovedí vykonať ako dôkaz na pojednávaní za účelom vyhodnotenia, či sa „jedná o účelové tvrdenia žalovanej motivované rozvodovým konaním“ alebo je žalobca naozaj domáci násilník a súčasne navrhovala vykonať aj ich výsluch v tomto spore. Otázka posudzovania správania sa žalobcu voči žalovanej a mal. deťom z hľadiska trestnoprávného, či toto naplnilo znaky skutkovej podstaty nejakého trestného činu, je predmetom prebiehajúceho trestného stíhania v žalovanej označenej trestnej veci, kde je konanie stále len v štádiu prípravného konania, v ktorom, tak ako bolo už uvedené pod bodom 9., bolo neprávoplatne rozhodnuté o zastavení trestného stíhania voči žalobcovi, nakoľko skutok, pre ktorý bolo na podnet žalovanej toto konanie vedené, nie je trestným činom a súčasne nie je dôvod ani na postúpenie tejto veci. Ohľadne posudzovania správania sa žalobcu voči žalovanej a naopak a ich prístupu k deťom má každá zo strán svoju verziu („svoju pravdu“) podporovanú, tak ako je to zrejmé z uznesenia o zastavení trestného stíhania, aj inými dôkazmi, ktoré vo svojom súhrne boli OČTK „zhodnotené“ v poslednom rozhodnutí v prospech žalobcu z hľadiska toho, že nejde o trestný čin a nemožno takýto skutok postúpiť ani orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Nie je zrejmé, aké konkrétne skutočnosti, ktoré by z týchto navrhovaných dôkazov mohli vyplývať, by mali byť takými, ktoré by mali byť významnými pre rozhodnutie v tejto veci.

23.2. Rovnako to platí aj o navrhovaných výsluchoch ich mal. synov P. a R., k predchádzajúcim dôkazom v podstate duplicitných, ktoré v existujúcej situácii vážne narušených vzťahov medzi žalobcom a žalovanou, s čím priamo súvisí aj prebiehajúce konanie o výkon rozhodnutia ohľadne realizácie styku žalobcu so synmi, ktorý má byť zo strany žalovanej marený, by mohol bez zistenia niečoho podstatného pre túto vec, viesť len k ďalšiemu prehĺbeniu narušenia a napätia vo vzájomných vzťahoch žalobcu a žalovanej s negatívnym odrazom vo vzájomnom tiež problematickom vzťahu maloletých detí so žalobcom poznačenom zlým vzťahom ich rodičov a s možnými nepriaznivými dôsledkami na ich psychiku.

23.3. Navrhovaní svedkovia M. B. a I. R.Á. - ako bývalí kolegovia žalovanej, mali byť vypočúvaní k okolnostiam ohľadne „správania“ sa žalobcu k žalovanej z obdobia, kedy ešte žalovaná pracovala v P. P.D..G., teda k obdobiu z pred viac ako 10 rokov späť, čo opäť nemohlo objasniť nič podstatné pre predmet tohto sporu.

23.4. Rovnako to platí o navrhovanom výsluchu riaditeľky školy, ktorú navštevujú ich maloleté deti, L. B., ktorá mala byť vypočúvaná k správaniu sa žalobcu k jeho maloletým deťom a k tomu, že mal odmietiť kúpiť im učebné pomôcky.

24. V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania súd konštatuje, že žiadna zo strán sporu nemala plný úspech vo veci. Pokiaľ ide o okruh vyporiadovaných hodnôt, nedôvodne bolo žalobcom požadované zohľadnenie ním platených úhrad súvisiacich s bývaním v byte za ním vymedzené obdobie uvádzaných pod bodom 15. v sume 1.394,12 eura. Zo strany žalovanej k tomu došlo v podstatne širšom rozsahu, keď ňou bolo nedôvodne požadované jednak zohľadnenie ňou vyčíslených voľných finančných prostriedkov, s ktorými žalobca disponoval z BSM, ktorých výška za obdobie 2009 až 2019 bola vyčíslená variantne sumami 24.551,- eur, 30.691,- eur alebo až 45.118,- eur, ďalej šlo z jej strany o nedôvodné namietanie výšky vnosu žalobcu pri kúpe bytu v ním uplatnenej sume 11.949,81 eura (bod 12.) s nedôvodnou požiadavkou zohľadnenia sumy 1.991,64 eura (60.000,- Sk) pri vyporiadaní, ktorú mala žalovaná podľa jej tvrdení investovať do kúpy predchádzajúceho jednoizbového bytu vo výlučnom vlastníctve žalobcu (bod 13.). Pokiaľ ide o spôsob vyporiadania najspornejšej položky - bytu,

ktorý spolu s podielom pozemku žiadala každá zo strán sporu prikázať do svojho vlastníctva a napokon úspešnou v tomto smere bola žalovaná strana, tak takýto spôsob vyporiadania vyvstal ako najvhodnejší na základe dôkazov predložených žalovanou až na pojednávaní (čo do preukázania jej schopnosti vyplatiť žalobcu), keď dovtedy žalovaná strana k tejto otázke napriek argumentácii žalobcu nič konkrétne neuviedla. Za tejto situácie súd nepovažoval za možné a vôbec vhodné nejakým spôsobom pomerovať pomer úspechu a neúspechu, ktorý by sa napokon ani nedal exaktne vyčíslieť, ale stanoviť len odhadom a považoval v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci za spravodlivé rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.